

udtrykkelig bedt Statistisk Departement vise, hvorledes Resultatet fremkommer, men jeg har ment, at det var til Rigsdagens Fordel at faa ikke alene det ubearbejdede Materiale, men tillige en Bearbejdelse deraf.

N. Neergaard: Jeg vil kun gøre den korte Bemærkning til min ærede Ven, det ærede Medlem fra Assens (Klaus Berntsen), at hans Sammenligning med den private Mand, der smykker sit Hus, ikke slaar til. Han har visselig Lov til at gøre med sit Hus, hvad han vil, men her er ikke Tale om, at denne eller hin Kreds af Rigsdagsmænd smykker deres Hus, men om den blivende Institution, Rigsdagen. De, der sidder paa Rigsdagen, skifter og forsvinder, men Rigsdagen bliver, Hjemmet bliver, og det er et Ansvar overfor Efterverdenen, man paatager sig ved Udsmykningen af dette Hjem. Jeg forlanger ikke paa nogen Maade og har aldrig forlangt, saa lidt som den højt-ærede Indenrigsminister, at Rigsdagen i denne Sag skal give noget af sin Myndighed bort og overdrage den Bestemmelsesret, som alene tilkommer Rigsdagen og Regeringen, til en Kreds af Kunstnere, den være sammensat saa godt den vil. Jeg forlanger kun, at Rigsdagen, inden den dømmer, skal høre en Udtalelse af sagkyndige, af Folk, der er vant til at se paa disse Ting og til at bedømme, hvordan en Skitse vil kunne tage sig ud overført i en meget stor Maalestok, høre denne Mening, inden den dømmer, og saa dømme efter sit bedste Skøn, som vi gør i alle andre Sager, hvor vi ynder først at høre kyndige Folks Dom, inden vi selv tager Bestemmelse.

Ellinger: Jeg er fuldstændig enig med den højtærede Indenrigsminister i alle hans Betragtninger og vil kun sige til den ærede Ordfører, som rettede det Spørgsmaal, hvorfor jeg havde ladet mig male, naar jeg dog var imod, at den paagældende Kunstner skulde udføre dette Arbejde, at de to Ting ikke har noget som helst med hinanden at gøre. Naar en elskværdig Kunstner finder mig værdig til at være med paa et Billede, han skal male ved en saadan Lejlighed, efterkommer jeg selvfølgelig hans Anmodning, men derved sikrer jeg dog virkelig ikke den paagældende, at det Arbejde, han ønsker at udføre, bliver gennemført ved Hjælp af min Stemme.

Det ærede Medlem fra Assens (Klaus Berntsen) vil jeg gøre opmærksom paa, at det er ikke nok, at Billederne ligner de paagæl-

gende (Klaus Berntsen: Det er ikke af Vejen). Det er fuldstændig rigtigt, men det er sandelig heller ikke tilstrækkeligt. Det ærede Medlem nævnedes til Sammenligning, at man vilde købe noget til sit Hjem. Naar man køber noget til sit Hjem, vil man dog naturligvis først se, hvad det er, man køber, man gaar ikke hen og køber et Billede af den og den Maler — det er der i alt Fald meget faa, som gør — uden at have set det, og der er vist ikke mange af Folketingets Medlemmer, som har set disse Skitser. Jeg hører nu, at jeg er blevet malet; jeg har ikke selv set Maleriet, jeg har siddet en Gang til en Kultegning; om der eksisterer mere end en Kultegning af mig, ved jeg ikke. Det er altsaa muligt, at det er rigtigt, hvad det ærede Medlem siger, at jeg er blevet malet, og Maleriet kan maaske være udmærket. Men jeg antager som sagt, at de allerfleste Medlemmer af dette Ting slet ikke har set Skitserne. Hvorvidt vi kan komme nogen Vegne med den kunstneriske Komité, skal jeg ikke udtale mig om; vi ved, at Kunstnere kan være meget uenige i Bedømmelsen af hinandens Præstationer, men det er et billigt Forlangende, at den, der køber et Billede, faar det at se, og dette Krav bliver ikke mindre berettiget, fordi vi ikke selv, mine Herrer, skal betale det; vi disponerer over Statens Penge, og vi har Pligt til, naar Statens Penge skal anvendes, ikke at købe Katten i Sækken.

Ordføreren (Poul Christensen): Jeg skal gøre nogle korte Bemærkninger, først til det ærede Medlem fra Æbeltoft (N. Neergaard), der jo nok vilde være med til denne Opgaves Løsning, naar man kunde finde en Kunstner, som kunde magte Opgaven. Men hvem skal gøre det? Jeg ved ikke, hvem der skal være det ærede Medlem fra Æbeltofts Fyrtaarn, naar det gælder om at finde den Kunstner, der kan magte Opgaven. Selv tør han ikke afgøre noget; han vil staa paa andres Skøn, idet vi atter skulde vende tilbage til et upartisk, sagkyndigt Skøn. Jeg er ganske enig med det ærede Medlem fra Assens (Klaus Berntsen) i, at hvis et upartisk, sagkyndigt Skøn skal tilvejebringes saaledes, at Kunstnere, hvad enten det er Malere eller Arkitekter, faar Del deri, gaar Upartiskheden tabt. Det ærede Medlem fra Æbeltoft talte om Ansvar overfor Efterverdenen med Hensyn til denne Bevilling; men dette Ansvar har Rigsdagen jo altid. Hver Gang der bevilges Penge til et eller andet, er det altid overfor Efterverdenen, Rigsdagen har Ansvar. Det er jo imidlertid sjældent,